

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
18-04-2013

Uds. dato:
31-05-2013

Nummer:
68-13

J.nr.
5200519-12

Status: Gældende

Principafgørelse om: **merudgifter - enkeltudgift - kørekort - diabetes**

Lov:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012 - § 100, stk. 1 og § 100, stk. 2

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Der kan ydes hjælp efter servicelovens bestemmelse om merudgiftsydelse til dækning af udgiften til fornyelse af kørekort, hvis der er tale om en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse.

I sådanne tilfælde skal udgiften indgå i beregningen som enkeltudgift og ikke som en løbende udgift. Det skyldes, at udgift til fornyelse af kørekort alene bliver afkrævet én gang og på ét bestemt tidspunkt.

Ved beregningen af merudgiften medregnes hele beløbets størrelse i det år, udgiften falder.

Efter servicelovens § 100, stk. 1, skal kommunen yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Derudover fremgår det af § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, at merudgifterne omfatter såvel løbende udgifter som enkeltudgifter.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, om udgiften til fornyelse af kørekort skal medtages det år, udgiften falder, det vil sige som en enkeltudgift, eller om udgiften skal medregnes som en løbende udgift med en forholdsmæssig udgift hvert år.

2. Reglerne

Lov om social service § 100, stk. 1, fastslår, at kommunalbestyrelsen skal yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse.

Lov om social service § 100, stk. 2, fastslår, at udmålingen af tilskuddet sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f. eks merudgifter til individuel befordring, håndsregninger og fritidsaktiviteter.

Det fremgår af § 6, stk. 3, i bekendtgørelse om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, at merudgifterne omfatter såvel løbende udgifter som enkeltudgifter.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

C-23-06: Ankestyrelsen fandt, at det ikke kunne udelukkes at yde hjælp til dækning af udgiften til fornyelse af kørekort, såfremt der var tale om en nødvendig merudgift ved den daglige livsførelse. Hvorvidt dette var tilfældet, måtte bero på en konkret og individuel vurdering, hvori bl.a. måtte indgå, om ansøgeren havde egen bil, samt omfanget af kørselsbehovet og dermed afhængigheden af kørekortet.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i sag om beregning af merudgifter for at afklare, hvordan udgiften til fornyelse af kørekort kan indgå ved beregning af merudgifter efter servicelovens § 100.

Resultatet er

- udgiften til fornyelse af kørekort er en enkeltudgift og kan medtages i beregningen af merudgifter med hele beløbet det år, den falder

Vi er således kommet til samme resultat som Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens tager i denne sag alene stilling til, hvordan udgiften til fornyelse af kørekort kan indgå i beregningen af merudgifter. Der tages med denne afgørelse således ikke stilling til kørselsbehovet, da dette er en konkret vurdering afhængigt af den enkeltes kørselsbehov, således som det fremgår af principafgørelse C-23-06.

Ankestyrelsen finder, at en udgift til fornyelse af kørekort er en enkeltudgift og ikke en løbende udgift. Ved beregning af merudgifter kan udgiften til fornyelse af kørekort medregnes med hele beløbets størrelse i det år, den falder.

Vi har lagt vægt på, at udgift til fornyelse af kørekort er et beløb, som bliver afkrævet på én gang, på ét bestemt tidspunkt.

Vi har lagt vægt på, at fornyelse af kørekort sker indenfor et givent interval på baggrund af en individuel vurdering, jf. bekendtgørelse om kørekort (BEK nr. 12 af 10. januar 2013), Bilag 2 Mindstekrav med hensyn til fysisk og psykisk egnethed til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort.

Bemærkninger til klagen

I klagen er anført, at spørgsmålet, om udgift til kørekort anses som en enkeltudgift eller en løbende ydelse, kan blive udslagsgivende for, om der kommer merudgifter til udbetaling i de år, hvor udgiften ikke forekommer.

Vi bemærker, at dette ikke ændrer Ankestyrelsens afgørelse.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger som forelå, da Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y traf afgørelse i sagen
- Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y afgørelse af 22. februar 2012
- Klagen til Ankestyrelsen af 20. marts 2012 og 30. marts 2012
- Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y genvurdering
- NNs oplysninger om hendes kørselsaktivitet og intervallet for fornyelse af kørekort, jf. telefonnotat af 14. maj 2012.

A Kommune har den 30. maj 2011 truffet afgørelse om beregning af merudgifter. Ved beregning af merudgifter skønner kommunen, at udgifterne i forbindelse med fornyelse af kørekort ikke er en nødvendig merudgift. Kommunen har lagt vægt på, at NN ikke er i erhverv og dermed ikke anvender bil i forbindelse med job og forsørgelse. Endvidere er der ikke tale om en handicapbil.

Nævnet har den 22. februar 2012 truffet afgørelse om at ændre kommunens afgørelse. Nævnet finder at udgifterne til fornyelse af kørekortet i det konkrete tilfælde er en merudgift. Nævnet har lagt vægt på, at merudgiften til kørekort er på 450 kr. hvert andet år, og at udgiften skal medregnes det år, den falder, med hele beløbet.

A Kommune har klaget over nævnets afgørelse. Kommunen vurderer, at NNs kørselsbehov ikke har et sådant omfang og en sådan karakter, at udgiften kan anerkendes som en merudgift efter servicelovens § 100.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at i aktuelle tilfælde kan Det Sociale Nævns afgørelse betyde, at borgeren ikke vil være berettiget til merudgiftsydelser hvert fortløbende år, afhængigt af omfanget af de øvrige anerkendte merudgifter.

